

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Le a háborúval! Le az inflációval!

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Le a háborúval! Le az inflációval!

A Munkáspárt háromévtizedes történetében már előfordult, hogy a párt kongresszusát két szakaszban tartottuk. De most először történik meg, hogy a kongresszus két szakasza között alapvetően megváltozik a nemzetközi és a hazai helyzet, és új célokat kell megfogalmazni.

Április 23-án, a 28. kongresszus első szakaszában kimondtuk, hogy a kapitalizmus több ponton is válságban van, de egyelőre sehol sem alakult ki forradalmi helyzet. Sehol sem indult átfogó támadás a tőkés rendszer ellen. Ugyanakkor jeleztük, hogy az európai háború és a háború gazdasági következményei új helyzetet teremthetnek a világban is és Magyarországon is.

Április óta a háború nem csak folytatódott, de új szakaszába lépett. Az USA és a NATO minden korábbinál több fegyvert szállít Ukrajnának. A svédek és a finnek felvételével egységes NATO-front alakul ki északtól délig. A NATO és az EU minden erővel azon van, hogy Szerbiát eltérítse eddigi semleges álláspontjáról, és így a Balkán egésze a nyugat ellenőrzése alá kerüljön. Az EU újabb és újabb szankciókat fogad el Oroszország ellen.

A nyugati politikai és katonai elit számára az atomfegyver lehetséges bevetése immáron már nem tabu. Egyre nyíltabban játszadoznak el a gondolattal, hogy sor kerülhet nukleáris fegyver alkalmazására. Ez pedig már több mint a háború kiterjesztése. Az emberiség léte kerül veszélybe.

Oroszország ebben a helyzetben kénytelen volt mozgósítást elrendelni és nagyobb erőket koncentrálni az ukrajnai frontra. A kelet-ukrajnai területek lakossága élt önrendelkezési jogával és csatlakozott Oroszországhoz.

A Sanghaji Együttműködési Rendszer országai kimondták, hogy ők nem akarják a világ pusztulását. Nem egyeznek bele Amerika egyeduralmába, új nemzetközi rendszert akarnak, amely az egyenjogúságra, a kölcsönös előnyökre, a viták békés rendezésére épül.

A háború hatásai elérték Magyarországot. Szinte mindennek emelkedik az ára, ráadásul drasztikusan. A többszörösére növekedő energiaszámlák eddig csak fenyegetésként hatottak, de az év vége felé már fizetni kell őket. Az üzletekből egyre több áru tűnik el. Egyre több vállalkozás zár be. Közben a kormány egyre jobban koncentrálna a hatalmat. Békéről beszél, de egyre mélyebben csúszik a háború mocsarába.

November 26-án, a 28. kongresszus második szakaszában a drámaian alakuló új helyzethez kell igazítani politikánkat. Ki kell mondanunk: a háború bármikor átlépheti a határokat, és az ukrajnai háború európai háborúvá válhat. Az atomfegyver akárcsak részleges bevetése az egész emberiséget fenyegeti. Az infláció, a gazdasági válság tömeges munkanélküliséget, tömeges szegénységet és nyomort hoz magával. Változtatni kell, amíg lehet!

Le a háborúval! Le az inflációval! Nem akarunk atomháborút! Világosan ki kell mondanunk az új helyzethez illő új jelszavakat. A háborút és az inflációt egyre több ember érzékeli, így a felhívásunk sem talál süket fülekre.

Le a kapitalizmussal! A kapitalizmus elleni harc szükségességét még nem mindenki érti, de a helyzet romlásával egyre többen fognak rádöbbenni, hogy minden mögött a tőke profitéhsége áll.

Ki a NATO-ból! Ki az EU-ból! Órizzük meg eddigi jelszavainkat is! És tegyünk itt hozzá még egyet! Le Amerikával! Le az USA egyeduralmával! Az USA-ból egyre több ember ábrándul ki, egyre többen döbbennek rá, hogy az USA ezzel a háborúval bennünket, európai népeket is be akar darálni.

Békét! Független Magyarországot! E két gondolat kapcsolhatja össze törekvéseinket. Ezek ráadásul olyan gondolatok, amelyekkel egyre többen értenek egyet Magyarországon.

Folytassuk az együttműködést a háborút ellenző, békét akaró szervezetekkel és személyekkel! Legyünk rendszeresen az utcán! Azonnal reagáljunk mindenre, ami háborúba sodor bennünket és a magyar függetlenséget fenyegeti!

Erős Munkáspártot! Igen, ez a jelszavunk ma minden korábbinál időszerűbb. A Munkáspártot nem teheti tönkre az energiaárak emelése. A Munkáspárt anyagi biztonsága és működése közös érdekünk, fenntartása közös kötelességünk.

Legyünk nyitottak a társadalom felé! Békeidőben, amikor nyugalom van, kevesen jönnek a Munkáspárthoz. De most változik a helyzet, az emberek megoldásokat keresnek, és odafigyelnek a szavunkra.

Készüljünk hát a kongresszusra, a háborút ellenző, a békét és a magyar embereket védő Békekongresszusra!

A történelem sokszor bizonyította, hogy a helyzet pillanatok alatt gyökeresen megváltozhat. És most is változik, és ami tegnap egy kis párt „szóra sem érdemes” programja volt, az holnapra követhető társadalmi alternatívává válik.

Állítsák bíróság elé Ursula von der Leyent!

Most már tudjuk, miért nem engedte be az EU a kínai és az orosz oltóanyagokat. Ursula von der Leyen leszerződött a Pfizer céggel. Kerül, amibe kerül az EU csak Pfizerert vesz. A hírek szerint ő sok pénzt kapott cserébe. Mi pedig sok pénzt fizetünk, hiszen az EU pénzeiben a mi pénzünk is benne van. Ursula von der Leyen helye a bíróság előtt lenne, majd börtönben.

Ne az USA döntse el, hogymi jó nekünk!

Az amerikai V. hadtest „félel” a kelet-európai hadszíntérért. Lengyelországban, a Baltikumban már ott vannak. Magyarországon még nincsenek, de mint tudjuk, bármikor jöhetnek. Jönnek is, ha ők úgy gondolják, hogy „veszélyben a szabad világ”, vagy csak „veszélyben a demokrácia Magyarországon”. Eppen ezért kell felmondani minden magyar-amerikai szerződést, amely szabad mozgást enged az amerikaiaknak. Ezért kell kilépni a NATO-ból is. Mi dönthessünk, és ne az amerikaiak döntsék el, hogymi jó nekünk.

„Szálasi az apánk, Magyarország az anyánk”?

Ugye megdöbbenő lenne ezt hallani. És Ukrajna nem megdöbbenő? „Батько наш - Бандера, Україна - мати, Ми за Україну будемо воювати!” Magyarul: „Apánk Bandera, anyánk Ukrajna, Ukrajnáért fogunk harcolni.” Ezt éneklék az ukrán hadsereg ejtőernyős katonái. Bandera az ukrán fasiszták vezére volt a második világháború alatt, többszázezer zsidó és lengyel haláláért felelős. Mi lenne, ha a magyar katona azt énekelné, hogy „Szálasi az apánk, Magyarország az anyánk”?

Amerikai elitegység az ukrán határnál

Október 20-án az amerikai hadsereg 101. légideszant hadosztályából 4700 katonát Romániába szállítottak és néhány kilométerre az ukrán határtól helyezték el őket. Az elíthadosztály az V. hadtestet segíti „Kelet-Európa védelmében”. Újabb lépés a globális háború felé, a globális béke helyett!

Mi lesz velünk, ha kitör a háború?

Több kerületben rendszeresen kipróbálják a légvédelmi szirénákat. Az emberek megszokták, akkor se figyelnek oda, ha nem gyakorlat, hanem valóságos légi támadás lenne. A rendszerváltás után a polgári védelem rendszerét szétverték. Az óvóhelyeket kiadták edzőteremnek, raktárnak. Felkészült-e Magyarország egy esetleges háborúra? Vannak-e tényleges óvóhelyek? Van-e elképzelés a polgári eszközök katonai igénybevételére? Van-e terv a lakosság élelmiszer- és gyógyszerellátására? A

covid idején láttuk, hogy minden döcög. Az mfor.hu erről közöl érdekes cikket. (Vajon mi állhat nukleáris incidens esetén Magyarország vészforgatókönyvében? - mfor.hu) (Fotó: katasztrófavédelem.hu)

17 százalék – Sikeres harc a béremelésért

2022. október 10-én a Nehézfémipari Szakszervezet és a Ge Hungary Kft. megállapodott a 2023. évi béremelés mértékéről. A jövő évre a dolgozók átlagosan 17 százalékos béremelést kapnak, ezen túl az idei évre bérkompenzációra is számíthatnak. Gratulálunk!

A háború ellen nem elég imádkozni, cselekedni kell!

„Nemzetiségi, vallási és civil közösségeink megerősítésével, valamint a nemzet egységének megőrzésével tehetünk azért, hogy távol tartsuk magunktól a háborút és a diktatúrát” – mondta Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára Újhartyánban. Ne keverjük a dolgokat, államtitkár úr! A háború az USA és Oroszország között folyik, amibe bennünket is belevisznek. A háború ellen nem elég imádkozni, cselekedni kell!

MSZP: tovább a liberális úton, csak ravaszkodva

Az MSZP próbál kimászni abból a politikai és eszmei mocsárból, amelybe a liberális vezetés belekormányozta, de nem sok sikerrel. A múlt héten Komjáthi Imrét és Kunhalmi Ágnest választotta az MSZP társelnökeivé a párt tisztújító kongresszusa. Kunhalmi a megtettesült liberális, Gyurcsány lelkes támogatója. Komjáthi az MSZP „proli arca”, aki az útszéli stílust tekinti a radikális baloldalságnak. Kikiáltották az MSZP-t az „egyetlen tisztán baloldali pártnak” és együtt akarnak működni a többi ellenzéki párttal. Persze, mindezt addig hirdethetik, amíg még van MSZP.

Momentum: óvodás játszadozás felnőtt politizálás helyett

A Momentum bejelentette: a szankciókról szóló nemzeti konzultációval párhuzamosan a Momentum „Gyűjtősnak még jó lesz!” címmel indít kampányt. Gyűjtőst csinálnak a nemzeti konzultációra kiküldött papírokból. A papírégetés nem túl eredeti. Olaszországban az energiaszámlákat égetik el, de annak legalább van némi értelme. Ez a nemzeti konzultáció valóban értelmetlen, de nem ezzel kell játszani. Miért nem tüntet a Momentum a háború ellen? Miért nem mennek az amerikai nagykövetség elé? Miért nem tiltakoznak a kapitalizmus ellen? Nos, nekik jó az, ami van. Nem harcolnak, játszadoznak. Óvodás játszadozás felnőtt politizálás helyett.

Havanna: munkáspártok 22. világtalálkozója

Október végén Kubában kerül sor a Kommunista és Munkáspártok 22. Világtalálkozójára. Thürmer Gyula elnök ebből az alkalomból kereste fel a Kubai Köztársaság nagykövetségét. Biztosította Guillermo Vazquez Moreno nagykövetet, hogy a Munkáspárt elítéli a Kuba elleni embargót, szolidáris Kuba népével a szocializmus építésében.

Elhalasztották a moszkvai baloldali találkozót

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártjának vezetése elhalasztotta a Szovjetunió megalakulásának 100. évfordulóján december elejére tervezett moszkvai nemzetközi találkozót. A tájékoztatás szerint erre „a szervezésben jelentkező gondok és a logisztika drasztikus változása” miatt kerül sor. A nehézségek érthetők, de a döntést sajnáljuk. Szolidaritásra háborús időkben lenne szükség és nem később.

FELHÍVÁS - MEGHÍVÓ

A Magyar Munkáspárt Budapesti Szervezete a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 105. évfordulójáról Budapesten, a Memento Park bejárata előtti Lenin szobornál emlékezik meg.
A megemlékezés 2022 november 5-én, szombaton, 10 órakor lesz.

A helyszín címe: Budapest, 1223. Memento Park, Balatoni út – Szabadkai utca sarok

A helyszín megközelítése:

A Kelenföldi Pályaudvar Orommezői kijáratától:

- a 101B és 101E autóbusz járatokkal a Memento Park megállóig 9 perc,
- a 150-es autóbusz járatokkal a Memento Park megállóig 25 perc.

A budapestiek és a Keleti Pályaudvar felől érkezők:

- a 4. metróval a Kelenföldi végállomásig közlekedjenek.

A Százhalombatta felől érkezők:

- a 710-es Volán járatokkal a Memento Park megállóig.

Az Érd felől érkezők:

- a 720-es Volán járatokkal a Memento Park megállóig.

A Pusztazámor felől érkezők:

- a 722-es Volán járatokkal a Memento Park megállóig.

Megemlékezés Miskolcon

A Munkáspárt miskolci szervezete Szabó Lajos ezredesre, Oprendek Sándor őrnagyra, és a munkáspárt hatalom védelmében elesett más mártírokra emlékezett.

Aki átélte a pártház ostromát

1956 eseményeit lehet sokféleképpen látni, sokféle módon értelmezni. De vannak tények. Ilyen tény, hogy 1956. október 30-án katonák és pártmunkások haltak hősi halált a Köztársaság téri pártház védelmében. Sírjuk mementóként ott van a Fiumei úti temetőben. A Munkáspárt tagjai minden évben megemlékeznek róluk.

Engedjük szóhoz jutni azokat, akik átélték 1956 eseményeit. Csikesz Józsefné, Sebestyén Irén (1918-1983) részt vett a pártház védelmében. A visszaemlékezés részlet a Társadalmi Szemle 1981/10. számából.

Csikesz Józsefné 1942-ben lépett be a kommunista pártba. Részt vett az illegális Szabad Nép és röplapok terjesztésében. 1945-től az újbudai pártmozgalom szervezője, majd vezetője. 1949-ben országgyűlési képviselővé választották. 1950-től a Budapesti Pártbizottság tagja, majd 1952-1964 között titkára. 1956-ban részt vett a Köztársaság téri pártház védelmében. 1965-1975 között a Fővárosi Tanács elnökhelyettese volt.

Támadás a pártház ellen

„Így következett el 1956. október 30-a. Már előtte való nap tudomást szereztünk arról, hogy az ellenforradalmárok meg akarják támadni a Köztársaság téri pártházat, csak ürügyet keresnek erre. A pártház védelmét Asztalos, Papp, Tóth és Mező elvtárs szervezte, egy ötven főből álló karhatalmi alakulatra támaszkodva. Lőszerünk és fegyverünk azonban kevés volt a védelemre, úgyhogy megfontoltan kellett szétosztani a fegyvert forgatni tudó elvtársak és katonák között.

Azután átvizsgálták a házat pincétől padlásig abból a szempontból, hogyan lehet a védelmet biztosítani, és végső esetben hova lehet visszavonulni. Október 30-án kora reggel Mező elvtárs összehívta az apparátust, s elmondotta, hogy az ellenforradalmárok hamarosan támadni fognak, ezért felszólította a nőket s azokat,

akik félnek: hagyják el a házat. Voltak, akik elmentek, de az elvtársak zöme ott maradt. Pontosán nem tudom, hogy hányan tartózkodtak az épületben, mert azon a napon bejöttek néhányan azért, hogy elszámoljanak a tagdíjakkal. De azt tudom, hogy Mező elvtárson és Nagy Márián kívül bent volt Kállai Éva, Nemes Dezső, Kelemen Lajos, Hollós Ervin, Kornidesz Mihály, Kertész István, Méhes Lajos és sokan a pártbizottság, a budapesti DISZ-bizottság és egyes kerületi pártbizottságok munkatársai közül.

Október 30-án reggel 8 és fél 9 között egy teherkocsi állt meg a pártház kapuja előtt, élelmiszert szállítottak be. Néhány fegyveres ellenforradalmár a kocsi mögött jött. Ezek vitát provokáltak, behatoltak a kapualjba, és onnan kézigránátot dobtak az épület előcsarnokába. Ekkor a pártház védői gyorsan becsukták a kaput, így néhány ellenforradalmár is bennrekedt, majd megkezdődött az ostrom. Minden oldalról fegyveres csoportok vették körül a házat, előrenyomultak a Köztársaság téri fák mögül, és a szemben levő Erkel Színház erkélyére géppuskákat szereltek fel. Az épület két oldalán elhelyezkedő lakóházak és az iparitanuló-otthon ablakaiba is géppuskákat helyeztek el, s minden oldalról tűz alá vették a pártházat. Később elkezdték alulról bontani a ház oldalát, hogy onnan próbáljanak behatolni, de a védelem ekkor még szervezeten működött.

Mező elvtárs ellenőrizte, hogyan helyezkedtek el a védők, és közben folyt a telefonálás, a segélykérés. Mező elvtárs telefonált a Honvédelmi Minisztériumba, a kerületi pártbizottságba, a parlamentbe a miniszterelnökhöz és segítséget kért. Jellemző, hogy Mező elvtársat már be sem kapcsolták Nagy Imréhez, a miniszterelnök nem volt hajlandó tudomásul venni, hogy fegyveres támadás folyik a budapesti pártbizottság ellen. Ma már ismert az is, hogy azok a páncélosok, akiket a HM-ből küldtek, az ellenforradalmi tömeg hatására vagy átálltak az ellenforradalmárok oldalára, vagy elvonultak, és így megpecsételődött a pártház sorsa.

A KÖZTÁRSÁGI TÉRI PÁRTHÁZ 1956 OKTÓBERÉBEN

Bent egyre súlyosabb lett a helyzet. Már sok volt a sebesültünk, és elszigetelődtek egymástól az egyes emeletek, szobák. Ekkor ugyanis már ágyúkkal is lőtték a pártházat, és így nem lehetett közlekedni. A támadók kézigránátokat dobtak az épületbe, és a hátunk mögötti házból s a háztetőkről lőtték a folyosókat. Fogyóban volt a lőszer is.

Felvetődött a kérdés, hogy folytassuk-e tovább a reménytelen harcot a túlerővel szemben. Mező, Asztalos és Papp elvtársnak az volt a véleménye, hogy ki kell menni fehér zászlókkal, és tárgyalni kell az ellenforradalmárokkal, hiszen a pártházban nők, sőt gyermekek is voltak.

A VÉDŐK MEGGYALÁZOTT HOLTTESTEI

Mező elvtárs az utolsó pillanatig kezében tartotta a védelem irányítását, emeletről emeletre járt, mindenkit bátorított, különösen a nőket. Mi nők, azon túl, hogy segítségért telefonáltunk és sebesülteket ápolunk, mást nem tudtunk tenni.

Az ellenforradalmároknak sikerült betörni a kaput. Benyomultak, először a hallba, majd fokozatosan előzőnlötték az emeleteket, a pincét — elfoglalták a házat. Én magam akkor a pincében voltam, oda vittek le ugyanis Kornidesz elvtársat, aki a támadás során megsebesült. Mező elvtársék úgy 1 óra, fél 2 körül fehér zászlóval kimentek a kapu elé, s erre a támadók sortűzzel válaszoltak. Üvöltözve, borgőzősen rohantak be az épületbe, azt ordították, hogy innen senki sem menekül ki élve. Kelemen elvtársat a hajánál fogva rángatták ki a pincéből, és vitték a térre kivégezni. Húgát megverték, leszaggatták róla a ruhát, ütlegelték a sebesülteket.

Engem egy fegyveres megragadott, azt mondta, hogy visz kivégezni. De amikor kiléptünk a kapun, odasúgta, hogy ő majd megment. Nekem azonban mintha gyökeret vert volna a lábam, alig tudtam mozdulni. Amikor visszanéztem, láttam, hogy a házban tartózkodó katonatiszteket kihurcolják, és puskatussal agyba-főbe verik. A fegyveres, aki kihozott az épületből ránézett a lábamra (barna cipő volt rajtam) és azt kérdezte, hogy milyen rangom van. Mondtam neki, hogy semmilyen, nem vagyok se rendőr, se katona, de tudja-e, hogy kiket ölnek ott, tudja-e, hogy Mező elvtárs végigküzdötte a spanyol szabadságharcot és a francia antifasiszta ellenállást?

De ő csak annyit mondott: magát én megmentem. A körútig kísért, ezután elengedett. Máig sem tudom, hogy miért döntött így, feltételezem, hogy ellenforradalmár létére is elborzadt az emberi mivoltukból kivetkőző elemek vérgőzös tobzódásától. Csak később értesültem a többi szörnyüségéről, arról, hogyan mészárolták le a pártházat védő kiskatonákat, hogyan akasztották fel a Köztársaság tér fáira az

agyongyötört elvtársakat, hogyan gyalázták meg vadállati kegyetlenséggel elvtársaink holttestét.

Egyébként akadt más olyan ember is, aki a pártház eleste után kimentett néhány sebesült katonatisztet és kiskatonát a székházból; lehet, hogy volt köztük olyan, aki a pártház védelmére jött, s ha késve is, de megtette, ami tőle tellett. Két nap múlva fegyveresek jöttek értem, és elvittek a Práter utcai iskolába kihallgatni. Aki kihallgatott, görög „szabadságharcosnak” mondta magát, és mint utóbb kiderült, egy nacionalista görög emigráns volt. Érdekes módon ez az ember felismert engem (1956 elején én is foglalkoztam az emigránsok prob-

lémáival). És amikor felismert, széles gesztussal szabadon engedett.

November 4-én hajnalban segítségünkre siettek a szovjet csapatok, és meghallgattam a rádióban Kádár elvtárs beszédét. Sírtunk örömben, amikor meghallottuk, hogy megalakult a Munkás-Paraszt Forradalmi Kormány.”

AZ EGYKORI EMLÉKTÁBLA

A Blokádról – valóság és áthallások

Bemutatták a Blokád című filmet

A tavalyi „Elk*rtuk” című film után megérkezett az újabb politikai film, a Blokád. Magunkfajta baloldali ember két dolgot tehet. Vagy messze elkerüli az ilyen filmeket, mert nem akarja, hogy a vérnyomása felmenjen, vagy megnézi, mert kíváncsi arra, hogy milyen szellemi besugárzásnak teszik ki a mai nemzedéket.

A Blokád Antall Józsefnek (1932-1993) állít emléket, aki a rendszerváltás utáni korszak első miniszterelnöke volt. A történet az 1990. októberi taxisblokádkörül forog, ami a tőkés kormány első nagy erőpróbája volt.

A Blokád többcélú film. Felidézi egy konzervatív politikai életét, aki vitathatatlanul bevonult a magyar történelembe. Antall személye egyben az összekötő kapocs 1956, illetve a rendszerváltás és napjaink között. Mondhatni, képes történelem művészi elemekkel.

A mai hivatalos propagandaüzenet kristálytisztán benne van a filmben. 1956-ban Magyarország az oroszok ellen szabadságharcot vívott, de a harc elbukott, mert a nyugat nem adott támogatást. 1956 után könyörtelen megtorlás, szovjet megszállás, diktatúra jött, de a rendszerváltás meghozta a szabadságot és a demokráciát. A mai magyar néző számára ez a szerzők üzenete.

A szocializmus rossz volt, üzeni a film, és becsapták az embereket. Antall szájába adják a jól ismert érvelést. Igaz, hogy jobban élt a magyar a szocializmusban, utazhatott külföldre, de minden, a fizetés, a Trabant, a hétvégi ház csak azért volt lehetséges, mert az ország felvett 20 milliárd dollárt. Hitelből éltünk jól, és most ezért kell fizetnünk – mondja a filmbéli Antall.

Milliószor leírtuk és leírták tőlünk független szakemberek is, hogy az egész eladósodási sztori hazugság, de úgy tűnik, hogy a mai elit sem tud jobbat kitalálni a rendszerváltás alátámasztására. Ugyanis, ha nincs ez a hazugság, nehéz megérteni, hogy miért kellett eldobni a szocializmust, ha az emberek jól éltek.

A választ tudjuk, de ez nincs benne a filmben. A rendszerváltás azoknak kellett, akik nem lehettek milliomosok, mert a szocializmus nem engedte. A rendszerváltás a nyugatnak kellett, akik vágytak a magyar piacra. A filmből egyébként kiderül, hogy Antall Helmut Kohl német kancellárral volt baráti viszonyban, és bizony az egész rendszerváltás-projekt mögött vastagon ott álltak a németek.

A Blokád nyilvánvalóan liberálisellenes film. A film szerint 1956-ban a rendőrség elkapja a fiatal Antallt ellenforradalmi szervezkedés miatt, de kénytelenek szabadon engedni. Miért is? Nos, a rendőr kijelentése szerint: Antall apja a háború alatt zsidókat mentett, most a zsidók közbenjártak a fiatal Antall érdekében.

Az antiliberális vonulat folytatódik Göncz Árpád szerepének bemutatásával. Mint tudjuk, Göncz (1922-2015) a köztársaság első elnöke volt 1990 és 2000 között. Göncz a liberális SZDSZ embere volt. A konzervatív MDF és a liberális SZDSZ egy dologban értett egyet: meg kell dönteni a szocializmust. Miután megdöntötték, egymás torkának estek.

A film bemutatja, hogy a liberális köztársasági elnök hogyan tesz keresztbe a konzervatív miniszterelnöknek, és hogyan dolgozik az embereivel azon, hogy az MDF-kormány belebukjon a taxisblokádba. Göncz ma is a liberális pártok ünnepelelt történelmi sztárja. Az áthallás, sőt az üzenet a mához teljesen nyilvánvaló. A liberálisok a nemzeti ügy elárulói voltak 1990-ben is, és ez nem változott meg ma sem.

A filmnek van szovjetellenes vonulata is. Gorbacsov az, aki már akkor zsarolta a szegény Antallt az olajcsap elzárásával válaszul azért, hogy Antall ki akar lépni a Varsói Szerződésből. Az orosz-szovjet történelemhez való viszonyulásban azonban van egy kis zűrzavar. A film szerint az akkori Gorbacsov rosszul alakult, ravaszkodó valaki, aki nem hajlandó bocsánatot kérni Magyarországtól 1956-ért. De Orbán Viktor viszont elment Gorbacsov temetésére, mert szerinte Gorbacsov nélkül az egész rendszerváltás nem jöhetett volna létre.

A film Antall erkölcsi értékeit, következetességét állítja elének példaként. Antall a szocializmus ellensége, akit nem lehet megtörni, beszervezni meg pláne nem. Antall életútja, mint tudjuk, azért ennél bonyolultabb. Az igaz, hogy 1956 után nem taníthatott, de azért beilleszkedett a szocializmusba. A Semmelweis Orvostörténelmi Múzeum főigazgatója lett, ami nem nevezhető „üldözésnek”. Munkáját a szocialista hatalom 1988-ban a Munkaérdemrend arany fokozatával ismerte el, amit esze ágában sem volt visszautasítani. 1988 őszén még levelet is írt Grósz Károlynak, az MSZMP akkori főtitkárának, amiből kiderül, hogy Antall maga sem volt biztos a rendszerváltásban, és igyekezett valamilyen B-tervre is felkészülni.

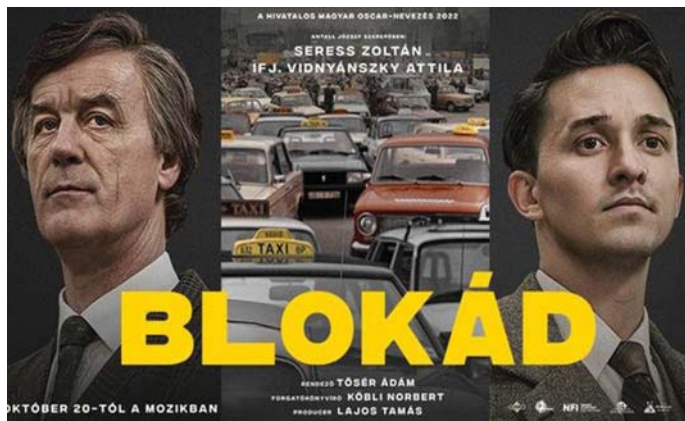
A film szerzői nem ügyeltek a részletekre. Antall a filmben Gorbacsovhoz megy a Kreml folyosóin. A helyszín nyilvánvalóan nem a Kreml. A folyosón szovjet katonák állnak, kezükben puskával. Ilyen soha nem volt, és a Kremlt nem is hadsereg őrizte.

Gorbacsov balján a valóságban nem egy furcsa egyenruhás tábornok ült, hanem Nyikolaj Rizskov szovjet miniszterelnök.

A magyar delegációt Csajka gépkocsikba ültetik a filmben, noha a szovjet protokoll 1990-ben ZIL gépkocsikat használt a magasszintű delegációk fogadására.

A magyar valóság ismeretével is van némi baj. Az 1956-os jelenetben a magyar rendőrök olyan egyenruhát és válllapokat viselnek, amelyeket csak 1956 után vezettek be. Az Antall szobájába helyezett kormányzati telefonok nem úgy néztek ki valójában, mint a filmben. Kormánygépként nem TU-154-es nagy gépet használtak akkoriban, hanem TU-134-es gépet. Apróságok, de ha az apróságok hamisak, a nagy dolgok is lehetnek azok.

A színészek, az Antallt alakító Seres Zoltán és ifj. Vidnyánszky Attila, a feleségét játszó Tóth Ildikó emlékezetes alakítást nyújtanak. Gáspárt Tibor alakításában is átjön Göncz ravaszsága és álnoksága.

Antall és Göncz a valóságban

Antall József és Göncz Árpád nem szívtelték egymást, de a szocializmusnak mindketten ellenségei voltak. Mindent megtettek azért, hogy felszámolják a szocialista országok gazdasági és katonai együttműködését, és minél előbb kikössenek a NATO-ban és az EU-ban.

GÖNCZ ÉS ANTALL KILÉPTEK A VARSÓI SZERZŐDÉS BŐL, HOGY BELÉPJENEK A NATO-BA – MOSZKVAI LÁTOGATÁS 1990. JÚNIUS 7-ÉN

ANTALL KEZDTE ELADNI MAGYARORSZÁGOT AZ USA-NAK – ANTALL ÉS BUSH 1990. OKTÓBER 18-ÁN

Több a pénz, de kevesebbet ér

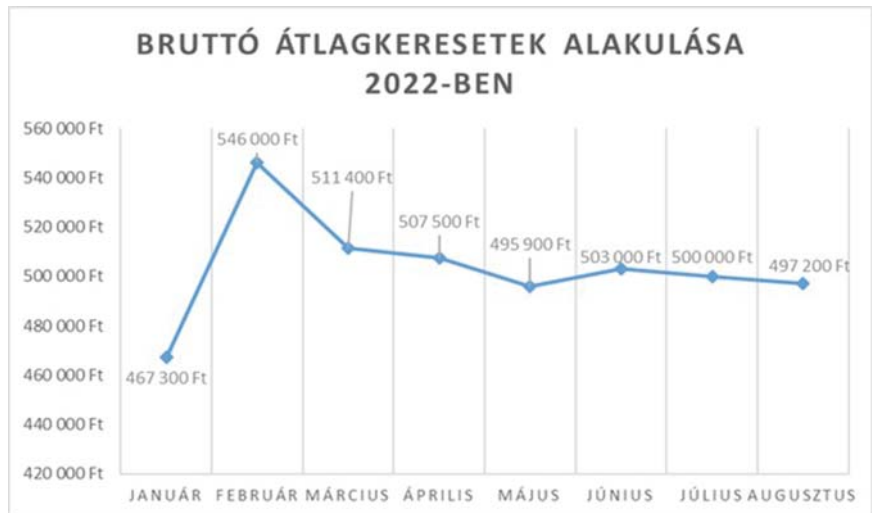
A reálbérek emelkedése az infláció gyors emelkedésével egyre lassul. Hiába nő a bruttó átlagkereset, a pénzünkért egyre kevesebbet adnak a boltokban.

A Központi Statisztikai Hivatal gyorsjelentése szerint 2022. augusztusában a teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 497 200 Ft, (júliusi adat: 500 000 Ft), a kedvezmények figyelembevételével számolt nettó átlagkereset 342 900 Ft volt.

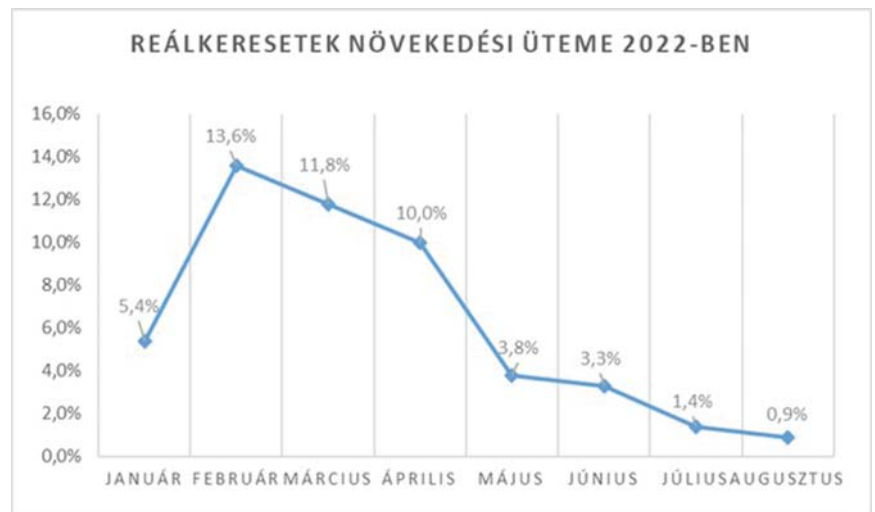
A bruttó átlagkereset 16,6 százalékkal, a nettó átlagkereset 17,3 százalékkal magasabb volt, mint egy évvel korábban. Az átlagkereset növekedéséhez főként a minimálbér és a garantált bérminimum emelése, valamint a már előre ütemezett és a pótlólagos béremelések járultak hozzá.

A teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete – a legalább 5 főt foglalkoztató vállalkozásoknál, a költségvetési intézményeknél és a foglalkoztatás szempontjából jelentős nonprofit szervezeteknél – 497 200, közfoglalkoztatottak nélkül számolva 507 000 forint volt.

A nettó átlagkereset kedvezmények nélkül 330 600, a kedvezményeket is figyelembe véve 342 900 forintot ért el. A reálkereset 0,9 százalékkal emelkedett a fogyasztói árak előző évhez mért, 15,6 százalékos növekedése mellett.

FORRÁS: KSH

FORRÁS: KSH

Az infláció immáron drasztikus méreteket ölt. A statisztikai átlagok elfedik a valóságot, és főleg semmit se mondanak az emberek mindennapi gondjairól, sőt szenvedéséről.

A kormány hoz ugyan intézkedéseket a helyzet enyhítésére, de ezek hatása a lázcsillapítóhoz hasonló. A láz átmenetileg csökkenhet, de a betegség nem múlt el, sőt a láz utána még nagyobb erővel tör előre.

Ez tapasztalható a gazdaságban is. A kormány ráken mindent a háborúra, miközben a háború csak részben okozója az inflációnak. A tőkés nagyvállalatok továbbra is gazdagodnak, és a milliárdosokat nem terhelik különadóval. Igazságtalan és tisztességtelen politika.

Le a háborúval! Le az inflációval!
Adóztassák meg a milliárdosokat!

Minden kínai ember részesüljön a fejlődés gyümölcseiből! Ismét Hszi Csin-ping lett a Kínai KP vezetője

Pekingben befejeződött a Kínai Kommunista Párt 20. Kongresszusa. A KKP főtitkára és a KKP Katonai Bizottságának elnöke ismét Hszi Csin-ping lett.

Hszi 1953-ban született. 2012 óta áll a Kínai Kommunista Párt és a Kínai Népköztársaság élén. A vezetése alatt küzdötte le Kína a szegénységet, a covid járványt és ért el jelentős sikereket a technika és a tudomány terén. Elég az 5G technológiára és a jelentős haditechnikai fejlesztésekre gondolni.

Hszi megerősítette a KKP vezető szerepét, könyörtelenül fellépett a korrupció ellen. Külpolitikai téren ellenállt és elhárította az USA támadásait és zsarolásait.

Hszi idején a KKP a korábbinál jobban erősítette kapcsolatait a világ marxista pártjaival, beleértve a Magyar Munkáspártot is.

A kongresszus megerősítette a KKP politikai irányvonalát. Kína továbbra is a kínai sajátosságú szocializmus útján halad. Támaszkodik az elmúlt évtizedek jelentős eredményeire.

A KKP célja, hogy 2035-re Kína minden tekintetben fejlett szocialista orszaggá váljon. Ezt szolgálja a szocialista korszerűsítés és a társadalom megújításának stratégiai programja. A cél az, hogy a gazdasági és társadalmi fejlődés eredményeiből a társadalom minden tagja részesüljön.

A párttagoknak tudniuk kell, hogy honnan indult el Kína. Mindig szem előtt kell tartani a párt forradalmi hagyományait.

A kongresszuson a párt szervezeti szabályzatába iktatták a kínai sajátosságú szocializmus mai alkalmazásának elvét, mely Hszi Csin-ping nevéhez kötődik.

A KKP kongresszusa megerősítette a demokrácia és a párt vezető szerepe érvényesítésének fontosságát.

A fegyveres erők irányítása a KKP feladata, a hadseregnek hűségeseznek kell lennie a szocialista rend iránt. A kongresszus fontos feladatként jelölte meg a Kínai Népi Felszabadító Hadsereg további korszerűsítését, a világszínvonal elérését minden tekintetben,

A kongresszus jóváhagyta a KKP külpolitikai vonalát. Kína a közös jövőre, a sok pólusú világ fenntartására hív fel. Ez lehet a válasz a háborús uszításra.

A KKP továbbra is kitarthat az egy ország – két rendszer elve mellett. Fellép minden szeparatista törekvésével szemben. Tajvan a kínaiak ügye és a kínaiaknak kell megoldani – emelték ki.

A Magyar Munkáspárt nevében Thürmer Gyula elnök levélben köszöntötte Hszi Csin-ping főtitkárt. Sok sikert kívánt a kínai sajátosságú szocializmus építéséhez. Aláhúzta, hogy a Munkáspárt támogatja a KKP politikáját. A Munkáspárt a jövőben is mindent megtesz Magyarország és a Kínai Népköztársaság közötti kapcsolatok fejlesztéséért.

Le a háborúval! Le az inflációval!

A Munkáspárt tavasz óta több rendezvényt szervezett a háború ellen, a háborús áremelkedés ellen, a békéért. Követeljük együtt: Le a háborúval! Le az inflációval!

